

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622010543
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622010543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 24. januára 2023, sp. zn. 2T/96/2022, na verejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvalé bydlisko D. E. XXXX/XX, D.,

odsudzuje

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia ust. § 36 písm. k), písm. l), §
38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmienične odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 7 (sedem) rokov.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 24. januára 2023, č. k. 2T/96/2022 – 144 (ďalej len napadnutý rozsudok), uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že
dňa 6.10.2022 v čase o 21,45 hod. v meste Senica viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, bielej farby, EČ: D., a to po ulici Obchodná a Sadová v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom alkoholu, pričom pri prejazde kruhovým objazdom pri obchodnom dome Kaufland, na ulici Obchodná prednou časťou vozidla Audi A6 narazil do dopravnej znaky č. 303 - hlavná cesta a z miesta dopravnej nehody s vozidlom odišiel po ulici Sadová na ulicu S. Jurkoviča, k zimnému štadiónu, kde vozidlo zaparkoval a bol kontrolovaný hliadkou Mestskej polície Senica a následne bol privolanou hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Senici, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici kontrolovaný a vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom vyšetrením

vykonaným dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant6020 plus, sériové číslo A410231 mu bola dňa 6.10.2022 v čase o 22,34 hod nameraná hodnota 0,95 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, opakovanou dychovou skúškou vykonanou prístrojom AlcoQuant6020 plus, sériové číslo A410231 dňa 6.10.2022 v čase o 23,03 hod mu bola nameraná hodnota 0,87 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, poškodením dopravnej značky vznikla spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s. IČO: 35790164, so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava škoda vo výške 746,- €.

2. Okresný súd obžalovaného za to odsúdil podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. k), písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 roky. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 8 rokov.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

4. Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že pri skúmaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vzhľadom na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. (obžalovaný nahradil spôsobenú škodu) a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k trestnej činnosti a svoje konanie oľutoval). Pri prevahe poľahčujúcich okolností, okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov v zmysle upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., nakoľko súd dospel k tomu záveru, že na obžalovaného je potrebné vzhľadom na jeho neustále a opakujúce sa páchanie dopravných priestupkov pôsobiť prísnejším trestom odňatia slobody. Z toho dôvodu bola obžalovanému takisto uložená aj dlhšia skúšobná doba - vo výmere 4 roky. Obžalovaný svojím konaním a nerešpektovaním dopravných predpisov dlhodobo a opakovane porušuje právne predpisy a tým ohrozuje zdravie a bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom ukladanie blokových pokút na neho nemá evidentne žiadny vplyv a nemá význam udeľovať mu ani pokuty vo väčšej výške.

5. Výrok o treste zákazu činnosti okresný súd odôvodnil poukazom na ust. § 61 ods. 3 Tr. zák., pretože obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Tr. zák., začo mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 5 rokov. Okresný súd aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a množstvo priestupkov, ktorých sa opakovane dopúšťa, uložil trest zákazu činnosti vo výmere 8 rokov. Okresný súd poukázal na to, že ani predchádzajúce súdne rozhodnutie a v ňom uložený trest nevedli obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život - v podstate hneď po vykonaní trestu zákazu činnosti sa opakovane dopúšťať priestupkov na úseku dopravy. Obžalovaný aj v tomto (prejednávanom) prípade pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu - zničil dopravné značenie a z miesta nehody odišiel, pričom hliadka polície ho našla až potom, ako svoje poškodené vozidlo zaparkoval. Konanie obžalovaného tak mohlo mať znovu aj oveľa závažnejší následok ako iba poškodenie dopravného značenia.

6. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Obžalovaný a jeho obhajca podali odvolanie čo do výroku o treste.

7. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Milana Trylča, PhD. (ďalej len obhajca) písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. februára 2023.

8. V odvolaní po krátkej rekapitulácii výrokov a odôvodnenia napadnutého rozsudku požiadal o zväznenie či je výkon trestu zákazu činnosti vo výmere 8 rokov nevyhnutným, a či by sa ochrana spoločnosti a jeho náprava nedala dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Poukázal na to, že sa síce opätovne dopustil toho istého trestného činu, no od prvého skutku uplynulo viac ako 14 rokov. Uviedol, že si je vedomý zlyhania a je pripravený niesť následky, no poukázal na to, že od uloženého trestu zákazu činnosti sa nedá po výkone polovice trestu podmienene upustiť, t. j. trest vykoná v celej uloženej výmere a tiež poukázal na to, že dĺžka trestu zákazu činnosti má podstatný vplyv na jeho zamestnanie a uspokojovanie potrieb rodiny.

8.1. Ďalej v odvolaní uviedol, že súhlasí so záverom, že dopravné priestupky v počte 43 idú nad obvyklý rámec, no od času udelenia vodičského oprávnenia sú to 2 – 3 priestupky ročne. Ak odrátame 5 rokov zákazu činnosti (vykonal celý trest), sú to viac ako tri priestupky ročne. Riziko spáchania priestupku sa priamo úmerne zvyšuje s frekvenciou používania vozidla, pričom on auto používal na dennej báze, zväčša na dlhšie trasy, kvôli výkonu povolania.

8.2. V ďalšom poukázal na to, že žiadal o uloženie peňažného trestu, čomu okresný súd nevyhovel s odôvodnením, že takýto trest považuje za nedostatočný. S touto argumentáciou sa možno čiastočne stotožniť, i keď uloženie peňažného trestu by nemalo byť vylúčené (z dôvodu spáchania skutku pred 14 rokmi, Tr. zák. nerozlišuje medzi jednotlivými prečinmi).

8.3. Ďalej argumentoval v odvolaní, že ak skúšobná doba podmieneného odsúdenia nemá za účel pokryť, čo najdlhší čas uloženého trestu zákazu činnosti, tak je neprimerane dlhá. Považuje ju za prísnu vzhľadom na uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Uvedené sa vymyká aj súdnej praxi, keď uložený trest odňatia slobody skúšobná doba prevyšuje 6-násobne.

8.4. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, považuje ho za prísny a nad rámec potreby trestného konania, keď k jeho náprave postačuje aj trest kratšieho trvania s prihliadnutím k tomu, že tento vykoná celý. Celý priebeh trestného konania bol pre neho dostatočným ponaučením do budúcnosti, v ktorej sa vyhne páchaniu trestnej činnosti. Vodičské oprávnenie potrebuje za účelom výkonu jeho podnikateľskej činnosti a na uspokojovanie potrieb jeho rodiny. I keď súd prvého stupňa správne uviedol, že na to mal myslieť skôr.

8.5. S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že ho odsúdi podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l) a písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odloží a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určí skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. A zároveň mu podľa § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov.

9. Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

10. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 3. marca 2023.

11. Za účelom prejednania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 7. septembra 2023. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý výslovne súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti a krajskému súdu ospravedlnil svoju neúčast prostredníctvom svojho obhajcu. Krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením evidenčnej karty vodiča.

12. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval všetkým skutočnostiam uvedeným v odvolaní a dodal, že podľa jeho názoru si je obžalovaný vedomý svojho zlyhania, úprimne tohto ľutuje, vzhľadom na odstup času od skutku je toho názoru, že je možné znížiť nielen skúšobnú dobu, ale aj uložený trest zákazu činnosti.

13. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo

doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

15. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo

16. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky obžalovaný nevzniesol a chyby konania odvolaním nevytykané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K výroku o treste všeobecne

17. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

17.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

17.2. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

17.3. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

17.4. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva

ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a

právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

17.5. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

17.6. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

17.7. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K výroku o treste konkrétne

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného správne preskúmaval pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil dve poľahčujúce okolnosti, že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písm. k) Tr. zák.) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Priťažujúcu okolnosť u neho ani krajský súd nezistil. Správne potom pri prevahe poľahčujúcich okolností v pomere 2:0 okresný súd aplikoval ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z 12 mesiacov o jednu tretinu, teda na 8 mesiacov. Trest odňatia slobody tak bolo možné v tejto veci ukladať až na 8 mesiacov.

18.1. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku týkajúca sa nepriznania aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, táto je nedôvodná. Aby bolo možné poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. obžalovanému priznať, muselo by k samotnému priznaniu z jeho strany pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, poprípade aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. V tomto prípade sa obžalovaný síce priznal k spáchaniu trestného činu už v prípravnom konaní, avšak k tomuto nepristúpila žiadna iná skutočnosť, resp. žiadne napomáhanie, ktoré musí zahŕňať aktívnu spoluprácu pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti pri vyšetrovaní, sa z jeho strany nekonalo.

K druhu trestu a jeho výmere

19. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu. Ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplývať výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody, nevyžaduje si to ani ochrana spoločnosti, ani náprava páchateľa. Navyše by takáto zmena k horšiemu v danom prípade neprichádzala ani do úvahy, keďže odvolanie bolo podané výhradne v prospech obžalovaného.

19.1. Pokiaľ ide o obhajobou akcentovaný peňažný trest, krajský súd plne zdieľa názor okresného súdu, že obžalovaného nebolo namieste trestať peňažným trestom a rovnako ani iným alternatívnym trestom. Hlavne preto nie, lebo obžalovaný v minulosti už bol za obdobnú trestnú činnosť postihnutý podmiennečným trestom odňatia slobody a hoci sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil, tak tento trest zjavne nebol dostatočne účinný z hľadiska individuálnej prevencie, keďže obžalovaného do budúcnosti od spáchania rovnakej trestnej činnosti neodradil. Bolo by preto iluzórne sa domnievať, že by práve teraz akýkoľvek miernejší trest ako trest odňatia slobody v tomto smere splnil účel sledovaný zákonom.

19.2. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu odňatia slobody, táto je síce na hornej hranici modifikovaného zákonného rozpätia 8 mesiacov, avšak aj krajský súd ju vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu považuje za primeranú.

19.3. Ako neprimerane dlhú však hodnotí okresným súdom určenú skúšobnú dobu na úrovni 4 rokov. Skúšobnú dobu súd môže určiť v zmysle ust. § 50 ods. 1 Tr. zák. v rozpätí od jedného do piatich rokov. Krajský súd v zhode s obhajobou nevidel zákonný dôvod na to, aby pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. bola obžalovanému určená takto dlhá

skúšobná doba, preto ju znížil na polovicu. Dvojročná skúšobná doba bude podľa názoru krajského súdu dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života preukázal polepšenie.

K trestu zákazu činnosti

20. Ako dôvodné nakoniec vyhodnotil krajský súd aj odvolacie námietky obžalovaného ohľadom neprimeranej prísnosti 8 ročného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke.

20.1. Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák., trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

20.2. Nie je sporné, že obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v danom prípade patrí, keďže sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Niet sporu ani o tom, že v osobe obžalovaného ide o páchatela, ktorý už v minulosti bol odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, preto mu správne okresný súd ukladal trest zákazu činnosti aj podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. nad hornú polovicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v tomto prípade nad 5 rokov a 6 mesiacov.

20.3. Sporné ostalo to, či v rozpätí trestnej sadzby trestu zákazu činnosti od 5 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov, je 8 ročný trest primeraný. Okresný súd nepochybil, ak trest neukladal na dolnej hranici tohto rozpätia, lebo v osobe obžalovaného, ktorý má v EKV evidovaných doposiaľ až 43 priestupkov na úseku cestnej premávky, ide skutočne o nedisciplinovaného vodiča. Tento záver je možné vysloviť bez ohľadu na to, akou optikou by sme mali na spáchané priestupky podľa obhajoby pozerieť (či cez ich závažnosť alebo cez ich priemerný počet za rok, prípadne modifikovaný množstvom najjazdených kilometrov a pod.).

20.4. Avšak pokiaľ ide o okresným súdom uložený 8-ročný trest zákazu činnosti, krajský súd sa stotožnil s obhajobou, že ide o trest pre obžalovaného neprimerane prísny. Ani krajský súd nevidel zákonný dôvod na to, aby pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený takto prísny trest, preto ho krajský súd zmiernil o 1 rok. Správne totiž obhajoba poukázala na fakt, že obžalovaný tento trest bude musieť vykonať celý, nakoľko Tr. zák. v ust. § 61 ods. 5 výslovne zakazuje podmienčne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ak bol trest zákazu činnosti uložený podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. ako v tomto prípade.

20.5. Podľa § 438d Tr. zák. (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. novembra 2011), ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatela použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

20.6. V súvislosti s ukladaním trestu zákazu činnosti pozornosti okresného súdu ušlo ust. § 438d Tr. zák., čo je zrejme z toho, že v odôvodnení napadnutého rozsudku k tomu nezaujal žiadne stanovisko. Keďže v dvojinstančnom konaní tvoria rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa vzájomnú jednotu, krajský súd chýbajúcu argumentáciu doplnil.

20.7. Obžalovaný bol odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 12.9.2008, sp. zn. 2T/177/2008, právoplatným 12.9.2008, teda pred novelou Tr. zák., ktorá až s účinnosťou od 1. novembra 2011 sprísnila sankcie za vybrané trestné činy v doprave. V zmysle cit. prechodného ustanovenia súd nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatela použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

20.8. Okresný súd celkom správne v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní oboznámil čítaním predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Piešťany z 12.9.2008, sp. zn. 2T/177/2008. Zo skutkovej vety cit. rozsudku vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený na tom skutkovom základe, že

dňa 22. decembra 2007 asi o 23.00 hod. v obci Kľačany, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol po ceste 11/513 smerom do stredu obce, osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČ:F., šedej metalízy, ktorého vlastníkom je spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s. Bratislava a držiteľom je A. B. st., pričom pred domom č. XX sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a vplyvom požitia alkoholických nápojov oneskorene reagoval na chodcov G. H. a I. J., idúcich tým istým smerom pri pravom okraji vozovky, v dôsledku čoho ich zozadu zrazil, G. H., ktorého po náraze odhodilo vpravo na krajinu, utrpel dislokovanú zlomeninu tela ľavej ramennej kosti, obrnu ramenného nervového pletenca vľavo, zlomeninu ľavej lopatky, zlomeninu L rebra vľavo, otras mozgu, zlomeninu dutiny čelovej kosti, viac úlomkovú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, odreniny v oblasti tváre a brucha, ktoré zranenie si vyžadujú odôvodnenú dobu liečenia šesť až deväť mesiacov, I. J., ktorý telom narazil do čelného skla, utrpel viac úlomkovú zlomeninu horného konca holennej kosti a ihlice vpravo s posunom úlomkov, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavého semenníka, otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie a odreniny v oblasti čela a tváre, pomliaždenie a odreniny oboch kolien a pravého predkolenia, ktoré zranenie si vyžadujú odôvodnenú dobu liečenia tri až päť mesiacov, poškodením vozidla zn. Renault Megane, EČ: F. K. spôsobil A. B. st., škodu vo výške 108.289,50,-Sk, následnou dychovou skúškou, vykonanou dňa 23.12.2007 o 0.33 hod. bolo zistené, že obvinený mal 0,46 mg/1 alkoholu v dychu, svojím konaním tak obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 3 písm.bi, § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na cestných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

20.9. Vychádzajúc zo skutkových okolností predchádzajúceho prípadu, kedy obžalovaný spáchal nielen úmyselný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ale v jednočinnom súbehu aj nedbanlivostný prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nevidel krajský súd žiadne také mimoriadne okolnosti, pre ktoré by malo byť pre obžalovaného v aktuálnom prípade použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 Tr. zák. neprímerane prísne. Inak vyjadrené, nebol dôvod na toto prechádzajúce odsúdenie, hoci zahladené, neprihliadať.

Záverečné zhrnutie

21. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o treste pre obžalovaného, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali.

21.1. Krajský súd považuje ním uložené tresty vo vzájomnej kombinácii za nielen zákonné, ale aj primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného.

21.2. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.